

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
VIII kadencja
Prezes Rady Ministrów
DSP.WPL.140.8.2018.ML

Warszawa, 15 listopada 2018 r.

Pan
Marek Kuchciński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

przekazuję przyjęte przez **Radę Ministrów stanowisko** wobec senackiego projektu ustawy

**- o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych
innych ustaw (druk nr 2185).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z poważaniem

(-) Mateusz Morawiecki

Stanowisko Rządu

wobec senackiego projektu ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2185)

Senacki projekt ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2185) przewiduje zmiany umożliwiające rehabilitację prawną funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej, polegające na możliwości przywrócenia do służby funkcjonariusza, któremu wymierzona została dyscyplinarnie kara wydalenia ze służby, jeżeli zapadło prawomocne orzeczenie uchylające dotychczasowe orzeczenie o wydaleniu ze służby i stwierdzające uniewinnienie ukaranego w postępowaniu dyscyplinarnym, które wznowiono ze względu na to, że prowadzone przeciwko niemu, o ten sam czyn, postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia, zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, wykroczenia albo wykroczenia skarbowego lub braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

Senacki projekt ustawy wychodzi naprzeciw sytuacjom, w których wskazane jest urzeczywistnienie zasady sprawiedliwości społecznej, polegające na stworzeniu możliwości prawnej do wznowienia postępowań dyscyplinarnych już zakończonych prawomocnym orzeczeniem wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby w sprawach, w których postępowanie dyscyplinarne dotyczyło przewinienia dyscyplinarnego wypełniającego jednocześnie znamiona przestępstwa lub przestępstwa skarbowego, i w których to sprawach zapadły w stosunku do policjantów sądowe wyroki uniewinniające.

Konsekwencją powyższych zmian jest dodanie przesłanki umożliwiającej wznowienie postępowania dyscyplinarnego, tj. jeżeli prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

Projekt przewiduje także – w przypadku Policji – wydłużenie terminu na wznowienie postępowania dyscyplinarnego do 10 lat, z tym że w przypadku spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby – termin ten nie będzie miał zastosowania.

W przypadku pozostałych nowelizowanych przepisów dotyczących funkcjonariuszy Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Centralnego Biura Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego i Służby Więziennej, senacki projekt ustawy zakłada odrębne rozwiązania w zakresie możliwości powrotu do służby

uniewinnionego funkcjonariusza, właściwe dla danego rodzaju służby, znosząc m.in. termin ograniczający prawo wniesienia wniosku o wznowienie każdego postępowania dyscyplinarnego na korzyść funkcjonariuszy tych służb.

Nie budzi wątpliwości ugruntowana w doktrynie i potwierdzona w orzecznictwie odrębność postępowania karnego i dyscyplinarnego. Odpowiedzialność dyscyplinarna ma bowiem inny charakter niż odpowiedzialność karna i powinna pozostać od niej niezależna. Jak wskazał Trybunał Konstytucyjny w wyroku z dnia 14 czerwca 2016 r., sygn. akt SK 18/14, czyny będące przewinieniami dyscyplinarnymi oraz czyny będące przestępstwami i wykroczeniami są podstawą odrębnej odpowiedzialności, realizowanej w różnych autonomicznych wobec siebie postępowaniach. Dlatego też jako właściwe ocenić należy zaproponowane rozwiązanie umożliwiające wznowienie postępowania dyscyplinarnego, w celu dokonania ponownej oceny zgromadzonego materiału dowodowego. Ponadto, jak słusznie zauważyli również projektodawcy w uzasadnieniu projektu ustawy, w niektórych służbach w ogóle nie występuje w tym zakresie ograniczenie czasowe.

Odnosząc się do przywołanego wyroku Trybunału Konstytucyjnego zauważyć należy, że Trybunał Konstytucyjny uznając art. 135r ust. 5 ustawy o Policji za zgodny z Konstytucją RP w zakresie, w jakim przepis ten uniemożliwia wznowienie postępowania dyscyplinarnego, zakończonego orzeczeniem o uznaniu funkcjonariusza Policji winnym popełnienia przewinienia dyscyplinarnego wypełniającego jednocześnie znamiona przestępstwa i wymierzającego karę dyscyplinarną wydalenia ze służby, po upływie okresu pięciu lat od uprawomocnienia się tego orzeczenia, nawet w sytuacji, gdy funkcjonariusz ten został następnie w postępowaniu karnym dotyczącym tego samego czynu prawomocnie uniewinniony, w uzasadnieniu do ww. wyroku zasygnalizował, że: *„Aby uniknąć tego rodzaju zbiegu i rozstrzygnąć wątpliwości, które mogą pojawić się w praktyce, prawodawca powinien rozważyć bardziej szczegółowe uregulowanie relacji między postępowaniem dyscyplinarnym i karnym w takiej szczególnej sytuacji, ewentualnie tego rodzaju zbieg wykluczyć. Chodzi przy tym o jak najbardziej efektywne zabezpieczenie praw i wolności osoby, której zarzuca się popełnienie przewinienia dyscyplinarnego jedynie na podstawie przypuszczenia, iż popełniła przestępstwo lub wykroczenie, tym bardziej że postępowanie dyscyplinarne ma cechy procesu inkwizycyjnego – przykładowo, nie tylko że organy dyscyplinarne mają mniejsze niż sąd karny uprawnienia w sferze dowodowej, ale i obwinionemu w tym postępowaniu nie przysługują tak silne gwarancje jak w postępowaniu karnym. Prawodawca może rozwiązać sygnalizowany problem za pomocą różnych instytucji, przede wszystkim procesowych, choćby przez wyraźne uregulowanie możliwości zawieszenia postępowania dyscyplinarnego do czasu wydania orzeczenia przez sąd karny, co uczynił w niektórych regulacjach odpowiedzialności zawodowej poszczególnych grup zawodowych (por. art. 86 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. – Prawo o adwokaturze (...); art. 67 ust. 1 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o radcach prawnych (...); zob. uwagi SN zawarte w uzasadnieniu uchwały SN w sprawie o sygn. akt I KZP 8/06). Mechanizm taki miałby charakter gwarancyjny wobec osób pociąganych do odpowiedzialności dyscyplinarnej w sytuacji, w której jedynym zarzutem popełnienia przewinienia dyscyplinarnego jest popełnienie czynu kwalifikowanego jako przestępstwo lub wykroczenie, a jednocześnie zapobiegłby możliwej rozbieżności między orzeczeniem organu*

dyscyplinarnego a orzeczeniem sądu karnego. Jest to szczególnie ważne wtedy, gdy sankcja dyscyplinarna jest tak wysoce dolegliwa, jak wydalenie ze służby, a ustawa o Policji nie przewiduje możliwości jej zatarcia (art. 135q ustawy o Policji).

To, że przyjęta w ustawie o Policji konstrukcja odpowiedzialności dyscyplinarnej nie narusza standardu konstytucyjnego, nie znaczy, że prawodawca nie może jej zmienić, na przykład w ten sposób, iż wzmocni gwarancje osób pociągniętych do odpowiedzialności dyscyplinarnej, także w zakresie możliwości wznowienia postępowania dyscyplinarnego i określenia jego granic czasowych. W art. 135r ust. 5 ustawy o Policji ustawodawca przyjął konstrukcję temporalnego ograniczenia prawa do wznowienia postępowania dyscyplinarnego, bez względu na przesłanki wznowienia, a także niezależnie od rodzaju przewinienia dyscyplinarnego czy wymierzonej kary dyscyplinarnej. (...) Trybunał dostrzegł też, że z uwagi na złożony charakter odpowiedzialności dyscyplinarnej sprawy dyscyplinarne mogą mieć charakter spraw cywilnych, administracyjnych czy wreszcie karnych. Na tym tle Trybunał sygnalizuje prawodawcy, że powinien rozważyć, czy jeśli kara dyscyplinarna stanowi substytut kary kryminalnej lub środka karnego, nie byłoby pożądane wprowadzenie zbliżonej do przyjętej w postępowaniu karnym konstrukcji wznowienia postępowania, ograniczonego terminowo tylko w przypadku wznowienia postępowania na niekorzyść oskarżonego”.

Rada Ministrów, popierając cel projektowanej regulacji, stoi na stanowisku, iż najbardziej optymalnym legislacyjnie rozwiązaniem byłoby zintegrowanie (ujednoczenie) przepisów senackiego projektu ustawy dla wszystkich służb – tak dalece, jak nie pozostaje to w bezpośredniej kolizji ze specyfiką danej służby. Pożądane jest, by kluczowe instytucje prawne, o ile nie znajduje to uzasadnienia w specyfice służby, kształtowane były w sposób zbliżony w każdej z nich. Wynika to z istoty odpowiedzialności dyscyplinarnej, jej charakteru i celu, w tym z analogicznej relacji między odpowiedzialnością dyscyplinarną i karną.

W świetle powyższego proponuje się wprowadzenie zmian zakresu projektowanych rozwiązań dla Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura Antykorupcyjnego i Służby Więziennej.

Proponuje się nadanie następującego brzmienia art. 3 senackiego projektu ustawy wprowadzającego zmiany do ustawy z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.):

Art. 3 W ustawie z dnia 24 maja 2002 r. o Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego oraz Agencji Wywiadu (Dz. U. z 2017 r. poz. 1920, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) po art. 147 dodaje się art. 147a–147b w brzmieniu:

„Art. 147a. 1. Postępowanie dyscyplinarne zakończone ostatecznym orzeczeniem wznowia się, jeżeli:

1) dowody, na których podstawie ustalono istotne dla sprawy okoliczności, okazały się fałszywe;

- 2) zostały ujawnione istotne dla sprawy nowe fakty lub dowody, które nie były znane w toku postępowania dyscyplinarnego;
- 3) orzeczenie wydano z naruszeniem przepisów, jeżeli mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia;
- 4) orzeczenie zostało wydane na podstawie innej decyzji lub orzeczenia sądu, które zostało następnie uchylone lub zmienione;
- 5) prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

2. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się na niekorzyść obwinionego po ustaniu karalności czynu.

Art. 147b. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.”;

2) w art. 152 ust. 1 pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) trybu postępowania przy wznowieniu postępowania dyscyplinarnego;”.

Jednocześnie proponuje się nadanie art. 4 senackiego projektu ustawy, dotyczącego zmian w ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993, z późn. zm.), następującego brzmienia:

„Art. 4. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o Centralnym Biurze Antykorupcyjnym (Dz. U. z 2017 r. poz. 1993, z późn. zm.) w art. 137 wprowadza się następujące zmiany:

1) w ust. 1 po pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.”;

2) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.”.

W zakresie zmian dotyczących ustawy z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1516, z późn. zm.), proponuje się nadanie art. 5 senackiego projektu ustawy następującego brzmienia:

Art. 5. W ustawie z dnia 9 czerwca 2006 r. o służbie funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego oraz Służby Wywiadu Wojskowego (Dz. U. z 2018 r. poz. 1516, z późn. zm.) w art. 141:

1) w ust. 1w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.”;

2) ust. 4 i 5 otrzymują brzmienie:

„4. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się na niekorzyść ukaranego po ustaniu karalności przewinienia dyscyplinarnego.

5. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia dyscyplinarnego.”;

3) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby.”.

Proponowane brzmienie koresponduje z intencją projektodawcy sformułowaną w uzasadnieniu, tj. całkowitym zniesieniem terminowego ograniczenia prawa funkcjonariusza do złożenia wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego na jego korzyść, w przypadku zapadnięcia w procesie karnym wyroku uniewinniającego o ten sam czyn.

Należy podkreślić, że w wyroku z dnia 14 czerwca 2016 r. sygn. akt SK 18/14 Trybunał Konstytucyjny wskazał w uzasadnieniu, że *„ustawodawca powinien rozważyć, czy jeśli kara dyscyplinarna stanowi substytut kary kryminalnej lub środka karnego, nie byłoby pożądane wprowadzenie zbliżonej do przyjętej w postępowaniu karnym konstrukcji wznowienia postępowania, ograniczonego terminowo tylko w przypadku wznowienia postępowania na niekorzyść oskarżonego.”.*

Zaproponowana modyfikacja brzmienia art. 5 senackiego projektu ustawy, przez zaadaptowanie w odniesieniu do funkcjonariuszy Służby Kontrwywiadu Wojskowego i Służby Wywiadu Wojskowego mechanizmu obligującego do wznowienia postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby w następstwie wyroku uniewinniającego w procesie karnym (względnie orzeczenia o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego) nie tylko pozwoli na zrównanie sytuacji prawnej funkcjonariuszy wszystkich służb w kwestii przesłanek i terminów wznowienia postępowania dyscyplinarnego, ale również doprowadzi do pełnego wykonania zaleceń sformułowanych w przytoczonym wyżej wyroku Trybunału Konstytucyjnego.

Odnosząc się do art. 6 senackiego projektu ustawy wprowadzającego zmianę w ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542, z późn. zm.), proponuje się, zamiast uchylenia w art. 261 ust. 5, zastosowanie techniki analogicznej jak w przypadku przepisów dotyczących funkcjonariuszy Policji i Straży Granicznej. Wobec tego art. 6 senackiego projektu ustawy proponuje się nadanie następującego brzmienia:

Art. 6. W ustawie z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1542, z późn. zm.) w art. 261:

1) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.”;

2) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby.”.

Rada Ministrów za zasadne uznaje również rozszerzenie jej zakresu podmiotowego o funkcjonariuszy Służby Ochrony Państwa i włączenia do procedowanej ustawy odpowiednich zmian w ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138, z późn. zm.).

Należy zwrócić uwagę, że brak dokonania zmian w tym zakresie spowoduje, że po wejściu w życie senackiego projektu ustawy będzie to jedyna służba podległa ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych, w stosunku do której regulacje prawne nie będą umożliwiały rehabilitacji prawnej i powrotu do służby uniewinnionego w postępowaniu karnym funkcjonariusza, który został zwolniony ze służby w wyniku wymierzenia kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, o której mowa w art. 215 pkt 7 ustawy o Służbie Ochrony Państwa, za czyn wypełniający jednocześnie znamiona przestępstwa lub wykroczenia i przewinienia dyscyplinarnego. Również, zgodnie z art. 242 ust. 5 cyt. ustawy, w Służbie Ochrony Państwa postępowania dyscyplinarnego nie będzie można wznawiać po upływie 5 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, podczas gdy projektowane zmiany w ustawie o Policji i Straży Granicznej określają ten termin na okres 10 lat.

Mając na uwadze powyższe, proponuje się, aby w *senackim projekcie ustawy o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw* (druk sejmowy nr 2185) uwzględniono nowelizację ustawy o Służbie Ochrony Państwa w brzmieniu:

Art. ... W ustawie z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa (Dz. U. z 2018 r. poz. 138, z późn. zm.) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 109 dodaje się ust. 8 w brzmieniu:

„8. Przepisy ust. 1–7 stosuje się odpowiednio do funkcjonariusza zwolnionego ze służby na podstawie:

1) art. 107 ust. 1 pkt 4, jeżeli zapadło prawomocne orzeczenie, o którym mowa w art. 243 ust. 1 pkt 1, w postępowaniu dyscyplinarnym, które wznowiono ze względu

na to, że prowadzone przeciwko niemu, o ten sam czyn, postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia, zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego, wykroczenia albo wykroczenia skarbowego lub braku ustawowych znamion czynu zabronionego;

2) art. 107 ust. 2 pkt 6 i 8, jeżeli postępowanie karne lub karne skarbowe zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego lub braku ustawowych znamion czynu zabronionego.”;

2) w art. 242:

a) w ust. 1 w pkt 4 kropkę zastępuje się średnikiem i dodaje się pkt 5 w brzmieniu:

„5) prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karne skarbowe lub w sprawach o wykroczenia zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.”;

b) ust. 5 otrzymuje brzmienie:

„5. Postępowania dyscyplinarnego nie wznawia się po upływie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia.”;

c) po ust. 5 dodaje się ust. 5a w brzmieniu:

„5a. Przepisu ust. 5 nie stosuje się do spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby.”;

Dodatkowo, w celu wprowadzenia jednolitych dla wszystkich służb podległych ministrowi właściwemu do spraw wewnętrznych przepisów w zakresie terminu wznowienia postępowania dyscyplinarnego, proponuje się w senackim projekcie ustawy dokonanie stosownych zmian w ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1313), polegających na nadaniu nowego brzmienia art. 124k tej ustawy, poprzez dodanie przepisu w brzmieniu:

Art. ... W ustawie z dnia 24 sierpnia 1991 r. o Państwowej Straży Pożarnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 1313) art. 124k otrzymuje brzmienie:

„Art. 124k. 1. O wznowienie postępowania dyscyplinarnego może wystąpić ukarany lub jego obrońca, przełożony dyscyplinarny albo minister właściwy do spraw wewnętrznych.

2. Wznowienie postępowania dyscyplinarnego na niekorzyść ukaranego może nastąpić, jeżeli umorzenie postępowania lub wydanie orzeczenia nastąpiło wskutek przestępstwa albo jeżeli w ciągu 10 lat od umorzenia lub wydania orzeczenia wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które mogą uzasadniać skazanie lub wymierzenie kary surowszej.

3. Wznowienie postępowania na korzyść ukaranego może nastąpić w terminie 10 lat od dnia uprawomocnienia się orzeczenia, jeżeli wyjdą na jaw nowe okoliczności lub dowody, które

mogą uzasadniać uniewinnienie lub wymierzenie kary łagodniejszej albo prowadzone o ten sam czyn postępowanie karne, karno-skarbowe lub w sprawach o wykroczenie zostało zakończone prawomocnym wyrokiem uniewinniającym albo orzeczeniem o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa, przestępstwa skarbowego, wykroczenia lub wykroczenia skarbowego albo z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

4. Termin określony w ust. 2 i 3 nie ma zastosowania do spraw o wznowienie postępowania dyscyplinarnego zakończonego prawomocnym orzeczeniem o wydaleniu ze służby.

5. W razie śmierci ukaranego wnioski o wznowienie postępowania mogą złożyć jego małżonek, krewni w linii prostej, rodzeństwo, przysposabiający lub przysposobiony oraz rzecznik dyscyplinarny.”.

Odnosząc się do przepisów przejściowych senackiego projektu ustawy, należy wskazać, iż projektodawca, wprowadzając w przepisach zmiany dotyczące postępowań o wznowienie postępowań dyscyplinarnych, nie rozstrzygnął w przepisach przejściowych wpływu znowelizowanych ustaw na stosunki powstałe pod działaniem ustaw dotychczasowych, w szczególności nie wskazał sposobu zakończenia postępowań będących w toku (wszczętych w czasie obowiązywania dotychczasowych przepisów i niezakończonych ostatecznie do dnia ich zmiany) oraz nie przesądził o skuteczności czynności dokonanych w ich toku. Proponuje się uzupełnić senacki projekt ustawy w tym zakresie.

Skutkiem uwzględnienia zaproponowanych zmian w ustawie o Służbie Ochrony Państwa oraz ustawie o Państwowej Straży Pożarnej powinna być także zmiana przepisu przejściowego art. 7 ust. 3 senackiego projektu ustawy regulującego wpływ projektowanej ustawy na stosunki powstałe przed jej wejściem w życie.

W związku z faktem, iż na mocy ustawy o Służbie Ochrony Państwa zlikwidowano Biuro Ochrony Rządu i utworzono Służbę Ochrony Państwa, a funkcjonariusze pełniący służbę w Biurze Ochrony Rządu w dniu wejścia w życie ustawy stali się funkcjonariuszami Służby Ochrony Państwa, należy zapewnić gwarancję prawa wniesienia wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego funkcjonariuszowi Biura Ochrony Rządu, jeżeli przed dniem wejścia w życie projektowanej ustawy został on zwolniony ze służby z powodu wymierzenia mu kary dyscyplinarnej wydalenia ze służby, orzeczonej za przewinienie dyscyplinarne, które wypełniało jednocześnie znamiona przestępstwa lub przestępstwa skarbowego (wykroczenia lub wykroczenia skarbowego), i który w postępowaniu karnym, karnym skarbowym lub w sprawach o wykroczenia został prawomocnie uniewinniony albo zapadło prawomocne orzeczenie o umorzeniu postępowania z powodu niepopelnienia przestępstwa albo przestępstwa skarbowego (wykroczenia lub wykroczenia skarbowego), lub z powodu braku ustawowych znamion czynu zabronionego.

Proponuje się, aby art. 7 ust. 3 senackiego projektu ustawy nadać następujące brzmienie:

„3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zwolnionego ze służby funkcjonariusza Straży Granicznej, Biura Ochrony Rządu, Służby Ochrony Państwa, Państwowej Straży Pożarnej, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Centralnego Biura

Antykorupcyjnego, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Służby Więziennej.”.

W przepisach przejściowych winno zostać również rozstrzygnięte, iż z uwagi na uchylenie w całości ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. poz. 283, z późn. zm.) przepisem art. 273 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej, brak jest możliwości ponownego rozpoznania postępowań dyscyplinarnych prawomocnie zakończonych przed dniem 13 sierpnia 2010 r. Ustawa ta reguluje postępowania dyscyplinarne odmiennie od poprzednio obowiązującej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej – w szczególności zawiera inny katalog kar i przewinień dyscyplinarnych, a także przewiduje odmienny tryb zakończenia stosunku służbowego (decyzję administracyjną zastąpił rozkaz personalny, od którego służy odwołanie do sądu pracy), skutkiem czego nie jest możliwe i celowe wznowienie postępowań prawomocnie zakończonych i wydanych na podstawie nieobowiązującej ustawy z dnia 26 kwietnia 1996 r. o Służbie Więziennej.

Proponuje się w art. 7 senackiego projektu ustawy dodać ust. 4 w brzmieniu:

„4. Przepisu ust. 1 nie stosuje się do postępowań dyscyplinarnych prowadzonych w stosunku do funkcjonariuszy Służby Więziennej prawomocnie zakończonych przed dniem 13 sierpnia 2010 r.”.

W omawianym przepisie senackiego projektu ustawy należałoby również wskazać tryb postępowania w związku z wniesieniem przez funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu, a w przypadku jego śmierci przez członka rodziny uprawnionego do renty rodzinnej, wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, a w przypadku przywrócenia do służby tego funkcjonariusza jednoznacznie przesądzić o jego statusie i wskazać, iż funkcjonariusz ten zostaje przywrócony do służby w Służbie Ochrony Państwa.

Proponuje się zatem w art. 7 senackiego projektu ustawy dodać ust. 5 i 6 w brzmieniu:

„5. Do wniosku o wznowienie postępowania dyscyplinarnego, o którym mowa w ust. 1, wniesionego przez funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu lub osobę, o której mowa w ust. 2, zastosowanie mają odpowiednio przepisy ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa dotyczące wznowienia postępowania dyscyplinarnego.

6. W przypadku, gdy skutkiem wznowienia postępowania dyscyplinarnego będzie przywrócenie do służby funkcjonariusza Biura Ochrony Rządu, rozumie się przez to jego przywrócenie do służby w Służbie Ochrony Państwa w trybie art. 361 ust. 3 ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o Służbie Ochrony Państwa.”.

Skutki finansowe związane z realizacją ww. projektu ustawy zostaną sfinansowane w ramach wydatków planowanych corocznie w budżetach poszczególnych dysponentów części budżetowych, bez konieczności ich dodatkowego zwiększania i nie będą stanowiły podstawy do ubiegania się o dodatkowe środki z budżetu państwa.

Reasumując, Rada Ministrów, mając na uwadze cel projektowanej regulacji, po uwzględnieniu zaproponowanych zmian, pozytywnie opiniuje senacki projekt ustawy

o zmianie ustawy o Policji oraz niektórych innych ustaw (druk sejmowy nr 2185)
i rekomenduje jego dalsze procedowanie.